

Kertas Statut 100 Tahun 2025

MALAYSIA

DIKEMUKAKAN DALAM DEWAN RAKYAT/NEGARA MENURUT STATUT

P.U. (A) 112.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN PERSEKUTUAN RUSIA) 2025

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Persekutuan Rusia) 2025**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Persekutuan Rusia dengan tujuan untuk memberikan pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Rusia (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

[Perenggan 2]

PERJANJIAN

ANTARA

KERAJAAN MALAYSIA

DENGAN

KERAJAAN PERSEKUTUAN RUSIA

BAGI PENGHAPUSAN PENCUKAIAN DUA KALI MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN DAN PENCEGAHAN PELARIAN DAN PENGELAKAN CUKAI

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN PERSEKUTUAN RUSIA

Berhasrat untuk terus membina hubungan ekonomi dan meningkatkan kerjasama dalam perkara cukai,

Bertujuan untuk membuat suatu Perjanjian bagi penghapusan pencukaian dua kali mengenai cukai atas pendapatan tanpa mewujudkan peluang untuk tiada pencukaian atau pengurangan cukai melalui pelarian atau pengelakan cukai (termasuk melalui perkiraan *treaty-shopping* yang bermatlamatkan kepada memperoleh pelepasan yang diberikan dalam Perjanjian ini untuk manfaat tidak langsung pemastautin bidang kuasa ketiga),

Telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, pendapatan yang diperoleh oleh atau melalui suatu entiti atau perkiraan yang dikira sebagai telus secara fiskal keseluruhan atau sebahagiannya di bawah undang-undang cukai mana-mana Negara Pejanji hendaklah dianggap sebagai pendapatan pemastautin Negara Pejanji tetapi hanya setakat pendapatan itu dikira, bagi maksud percukaian oleh Negara Pejanji itu, sebagai pendapatan pemastautin Negara Pejanji itu. Tidak sekali-kali dalam apa jua peruntukan perenggan ini ditafsirkan sebagai menjejaskan hak Negara Pejanji untuk mencukai pemastautin Negara Pejanji itu. Bagi maksud perenggan ini, istilah “telus secara fiskal” ertinya situasi di mana, di bawah undang-undang cukai Negara Pejanji itu, pendapatan atau sebahagian pendapatan entiti atau perkiraan dicukai bukan pada tahap entiti atau perkiraan tetapi pada tahap orang yang mempunyai kepentingan di dalam entiti atau perkiraan seolah-olah pendapatan atau sebahagiannya diperoleh secara langsung oleh orang itu pada masa apabila pendapatan atau sebahagiannya direalisasikan tidak kira sama ada pendapatan atau sebahagiannya diagihkan oleh entiti atau perkiraan kepada orang itu.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan, atau atas unsur pendapatan.
3. Cukai yang sedia ada yang Perjanjian ini hendaklah terpakai ialah:
 - (a) dalam hal Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum
 - (kemudian daripada ini disebut sebagai “cukai Malaysia”);

(b) dalam hal Persekutuan Rusia:

(i) cukai atas keuntungan organisasi; dan

(ii) cukai pendapatan atas individu

(kemudian daripada ini disebut sebagai “cukai Rusia”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan oleh mana-mana Negara Pejanji selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan substansial yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

(a) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Persekutuan Rusia, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;

(b) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, wilayah laut Malaysia dan dasar laut dan subtanah wilayah laut itu, dan ruang udara di atas kawasan itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan wilayah laut Malaysia, dan dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan atau bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber asli, sama ada hidup atau tidak hidup;

(c) istilah “Rusia” ertinya Persekutuan Rusia apabila digunakan dalam erti kata geografi, ertinya kesemua wilayah Persekutuan Rusia, termasuk perairan pedalaman dan laut wilayah, yang undang-undang Rusia yang berkaitan dengan cukai terpakai, dan juga zon ekonomi eksklusif dan pelantar benuanya, yang Persekutuan Rusia mempunyai hak kedaulatan dan bidang kuasa mengikut Konvensyen Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai Undang-Undang Laut, 1982;

- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
 - (e) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (f) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
 - (g) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji; dan
 - (ii) mana-mana orang, perkongsian atau persatuan yang sah di sisi undang-undang yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
 - (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat yang terletak di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Persekutuan Rusia, Kementerian Kewangan Persekutuan Rusia atau wakilnya yang diberi kuasa.
2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara Pejanji itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara Pejanji itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara Pejanji itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara Pejanji itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pemerbadanannya, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah juga Negara Pejanji itu dan mana-mana subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Istilah ini, walau bagaimanapun, tidak termasuk mana-mana orang yang dikenakan cukai di Negara Pejanji itu hanya yang berkenaan dengan pendapatan daripada sumber di Negara Pejanji itu.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 Perkara ini seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara Pejanji yang dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara Pejanji yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
 - (b) jika Negara Pejanji yang dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara Pejanji yang dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara Pejanji yang dia merupakan rakyat;
 - (d) jika dia merupakan rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukan rakyat mana-mana satu darinya, pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui perjanjian bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 Perkara ini seseorang selain seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menentukan melalui persetujuan bersama Negara Pejanji yang orang itu dianggap sebagai pemastautin bagi maksud Perjanjian ini, dengan mengambil kira tempat pengurusan efektifnya, tempat yang ia diperbadankan atau selainnya ditubuhkan dan mana-mana faktor lain yang berkaitan. Sekiranya tidak ada persetujuan itu, orang itu tidak berhak bagi apa-apa pelepasan atau pengecualian daripada cukai yang diperuntukkan di bawah Perjanjian ini kecuali setakat dan dalam apa-apa cara yang boleh dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji.

Perkara 5**ESTABLISMEN TETAP**

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel; dan
 - (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber asli yang lain.
3. Suatu tapak bangunan, suatu pembinaan, projek pemasangan atau pepasangan menjadi suatu establismen tetap hanya jika ia kekal lebih daripada dua belas bulan.
4. Suatu perusahaan bagi suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establishmen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika perusahaan itu menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu selama lebih daripada enam bulan dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang berkaitan dengan suatu tapak bangunan atau suatu pembinaan, projek pemasangan atau pepasangan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
5. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;
 - (c) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;

- (d) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain; dan
- (f) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e) perenggan ini,

dengan syarat bahawa aktiviti sedemikian atau, dalam hal subperenggan (f) perenggan ini, aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu, adalah bersifat persediaan atau tambahan.

6. Perenggan 5 Perkara ini tidak terpakai bagi suatu tempat perniagaan yang tetap yang digunakan atau diselenggara oleh suatu perusahaan jika perusahaan yang sama atau suatu perusahaan yang berkait rapat menjalankan aktiviti perniagaan di tempat yang sama atau di tempat lain dalam Negara Pejanji yang sama dan:

- (a) tempat itu atau tempat lain yang membentuk suatu establismen tetap bagi perusahaan itu atau perusahaan yang berkait rapat di bawah peruntukan Perkara ini; atau
- (b) aktiviti keseluruhan yang terhasil daripada gabungan aktiviti yang dijalankan oleh dua perusahaan di tempat yang sama, atau oleh perusahaan yang sama itu atau perusahaan yang berkait rapat di dua tempat, adalah bukan bersifat persediaan atau tambahan,

dengan syarat bahawa aktiviti perniagaan yang dijalankan oleh dua perusahaan itu di tempat yang sama, atau oleh perusahaan yang sama itu atau perusahaan yang berkait rapat di dua tempat itu, menjadi fungsi pelengkap yang merupakan sebahagian daripada operasi perniagaan yang padu.

7. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tetapi tertakluk pada peruntukan perenggan 8 Perkara ini, jika seseorang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang itu:

- (a) lazimnya menyempurnakan kontrak, atau lazimnya memainkan peranan utama yang membawa kepada penyempurnaan kontrak yang:

- (i) atas nama perusahaan itu; atau

(ii) bagi pemindahan pemilikan, atau bagi pemberian hak untuk menggunakan, harta yang dimiliki oleh perusahaan itu atau yang perusahaan itu mempunyai hak untuk menggunakan; atau

(iii) bagi penyediaan perkhidmatan oleh perusahaan itu,

melainkan jika aktiviti orang itu terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 Perkara ini yang, jika dijalankan di tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau

(b) tidak secara lazimnya menyempurnakan kontrak atau tidak memainkan peranan utama yang membawa kepada penyempurnaan kontrak itu, tetapi lazimnya mengekalkan di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan yang daripadanya dia secara tetap memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.

8. Perenggan 6 Perkara ini tidak terpakai jika orang yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu sebagai ejen bebas dan bertindak bagi pihak perusahaan itu dalam penjalanan biasa perniagaan itu. Jika, walau bagaimanapun, seseorang bertindak secara eksklusif atau hampir eksklusif bagi pihak satu atau lebih perusahaan yang kepadanya ia berkait rapat, dia tidak akan dianggap sebagai ejen bebas dalam erti perenggan ini berkaitan dengan mana-mana perusahaan sedemikian.
9. Bagi maksud Perkara ini, seseorang atau suatu perusahaan adalah berkait rapat dengan suatu perusahaan jika, berdasarkan semua fakta dan hal keadaan yang berkaitan, orang itu mempunyai kawalan ke atas yang satu lagi atau kedua-duanya berada di bawah kawalan orang atau perusahaan yang sama. Dalam apa-apa jua hal, seseorang atau perusahaan hendaklah dianggap sebagai berkait rapat dengan suatu perusahaan jika orang itu memiliki secara langsung atau tidak langsung lebih daripada 50 peratus kepentingan benefisial dalam perusahaan yang satu lagi itu (atau, dalam hal suatu syarikat, lebih daripada 50 peratus undi agregat dan nilai syer syarikat atau kepentingan ekuiti benefisial dalam syarikat itu) atau jika orang atau perusahaan lain memiliki secara langsung atau secara tidak langsung lebih daripada 50 peratus kepentingan benefisial (atau, dalam hal suatu syarikat, lebih daripada 50 peratus undi agregat dan nilai syer syarikat atau kepentingan ekuiti benefisial dalam syarikat itu) dalam orang itu dan perusahaan itu atau dalam kedua-dua perusahaan itu.
10. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang harta itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber asli yang lain; kapal, dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini hendaklah terpakai juga bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 Perkara ini hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi tetapi hanya sebanyak yang ia boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3 Perkara ini, jika suatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan bebas sepenuhnya dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud perniagaan establismen tetap itu, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara Pejanji yang establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa berwibawa tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara Pejanji itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan liabiliti cukai seseorang dengan menggunakan budi bicara atau membuat suatu anggaran oleh pihak berkuasa berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa berwibawa itu membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap atas sebab semata-mata pembelian barangan atau dagangan oleh establismen tetap itu bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu Perkara ini, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidaklah terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
2. Bagi maksud Perkara ini, istilah “keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa” hendaklah termasuk keuntungan daripada penyewaan kapal atau pesawat udara berasaskan kapal kosong dan penggunaan atau penyewaan kontena dan peralatan lain yang berkaitan sekiranya aktiviti sedemikian yang bersampingan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa.
3. Perenggan 1 Perkara ini hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh perusahaan suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9**PERUSAHAAN BERSEKUTU****1. Jika:**

- (a) suatu perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

- 2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji itu — dan mengenakan cukai dengan sewajarnya — keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara kedua-dua perusahaan bebas, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan ke atas keuntungan itu jika Negara Pejanji yang satu lagi itu menganggap pelarasan itu wajar. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah, jika perlu, berunding antara satu sama lain.
- 3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 Perkara ini, Negara Pejanji tidak boleh mengubah keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji itu dalam hal keadaan yang disebut dalam perenggan itu selepas 7 tahun dari akhir tahun yang boleh dicukai yang keuntungan itu akan tertakluk pada perubahan tersebut akan, jika tidak kerana syarat-syarat yang disebut dalam perenggan itu, terakru kepada perusahaan itu. Peruntukan perenggan ini tidak terpakai dalam hal penipuan atau keingkaran secara sengaja.

Perkara 10**DIVIDEN**

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:
 - (a) 10 peratus daripada jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial itu memegang secara langsung sekurang-kurangnya 25 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen itu bagi tempoh 365 hari yang berakhir pada tarikh yang kelayakan untuk dividen itu ditentukan;
 - (b) 15 peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2 Perkara ini, dividen yang terbit di Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji ini dengan syarat ia dibayar kepada:
 - (a) dalam hal Malaysia:
 - (i) Kerajaan Negeri;
 - (ii) Bank Negara Malaysia;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun;
 - (v) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM); dan
 - (vi) mana-mana institusi lain yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji itu;
 - (b) dalam hal Persekutuan Rusia:
 - (i) Kerajaan Persekutuan Rusia;
 - (ii) Central Bank of the Russian Federation;
 - (iii) Pension and Social Insurance Fund of the Russian Federation;

- (iv) Russian Direct Investment Fund;
 - (v) State Development Corporation «VEB.RF»;
 - (vi) State Corporation for Assistance to Development, Production and Export of Advanced Technology Industrial Product “Rostec”;
 - (vii) JSC “ROSNANO”;
 - (viii) State Atomic Energy Corporation “Rosatom”;
 - (ix) State Space Corporation “Roscosmos”; dan
 - (x) mana-mana institusi lain yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji itu.
4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer, atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain yang tertakluk pada layanan pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara Pejanji yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.
5. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
6. Jika suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat dividen yang dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau setakat pemegangan berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk pada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun jika dividen itu dibayar atau keuntungan yang tidak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 11**FAEDAH**

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, faedah itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang faedah itu terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial faedah itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar faedah itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2 Perkara ini, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan faedah yang diperoleh oleh Kerajaan itu daripada Negara Pejanji yang satu lagi itu.
4. Bagi maksud perenggan 3 Perkara ini, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) Kerajaan Negeri;
 - (ii) Bank Negara Malaysia;
 - (iii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iv) badan berkanun;
 - (v) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM); dan
 - (vi) mana-mana institusi lain yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji itu;
 - (b) dalam hal Persekutuan Rusia ertinya Kerajaan Persekutuan Rusia dan hendaklah termasuk:
 - (i) Kerajaan Persekutuan Rusia;
 - (ii) Central Bank of the Russia Federation;
 - (iii) Pension and Social Insurance Fund of the Russian Federation;
 - (iv) Russian Direct Investment Fund;
 - (v) State Development Corporation «VEB.RF»;
 - (vi) State Corporation for Assistance to Development, Production and Export of Advanced Technology Industrial Product “Rostec”;

- (vii) JSC “ROSNANO”;
 - (viii) State Atomic Energy Corporation “Rosatom”;
 - (ix) State Space Corporation “Roscosmos”; dan
 - (x) mana-mana institusi lain yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji itu.
5. Istilah “faedah” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan, pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium dan hadiah yang disertakan pada sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti bagi pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai faedah bagi maksud Perkara ini.
 6. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini tidak terpakai jika pemunya benefisial faedah itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang faedah itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
 7. Faedah hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara Pejanji itu sendiri, atau subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan, atau suatu badan berkanunnya, atau pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengan keberhutangan yang ke atasnya faedah itu dibayar telah dilakukan, dan faedah itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka faedah itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
 8. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, amaun faedah itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang kerananya faedah itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tiada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian lebihan bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12**ROYALTI**

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang royalti itu terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi atau yang diperoleh daripada—
 - (a) penggunaan, atau hak untuk menggunakan,
 - (i) apa-apa hak cipta, perisian, paten, reka bentuk atau model, pelan, proses atau formula rahsia, cap dagangan atau harta atau hak lain yang serupa;
 - (ii) pita bagi penyiaran radio atau televisyen, filem wayang gambar, filem, atau pita video atau cara lain bagi penyalinan semula;
 - (iii) kepandaian atau maklumat berkenaan dengan teknikal, perindustrian, pengetahuan komersial atau saintifik, pengalaman atau kemahiran;
 - (iv) kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik (termasuk kapal, pesawat udara dan kontena kecuali pembayaran yang diliputi oleh Perkara 8 Perjanjian ini);
 - (v) imej visual atau bunyi, atau kedua-duanya, yang berkaitan dengan penyiaran televisyen, dihantar melalui—
 - (A) satelit; atau
 - (B) kabel, gentian optik atau teknologi yang serupa;
 - (vi) sebahagian atau keseluruhan bahagian spektrum frekuensi radio yang dinyatakan dalam lesen yang berkaitan;
 - (b) penerimaan, atau hak untuk menerima, imej visual atau bunyi, atau kedua-duanya, dipancarkan kepada orang awam melalui—
 - (A) satelit; atau
 - (B) kabel, gentian optik atau teknologi yang serupa;

(c) keseluruhan atau sebahagian penahanan berkenaan dengan—

- (i) penggunaan, atau pemberian hak untuk menggunakan apa-apa harta atau hak sebagaimana yang disebut dalam subperenggan (a)(i) atau (ii) perenggan ini atau apa-apa pengetahuan, pengalaman atau kemahiran sebagaimana yang disebut dalam subperenggan (a)(iii) perenggan ini;
 - (ii) penerimaan, atau pemberian hak untuk menerima, apa-apa imej visual atau bunyi sebagaimana yang disebut dalam subperenggan (b) perenggan ini;
 - (iii) penggunaan, atau pemberian hak untuk menggunakan, apa-apa imej visual atau bunyi sebagaimana yang disebut dalam subperenggan (a)(v) perenggan ini; atau
 - (iv) penggunaan, atau pemberian hak untuk menggunakan, beberapa atau apa-apa bahagian spektrum yang dinyatakan dalam lesen spektrum sebagaimana yang disebut dalam subperenggan (a)(vi) perenggan ini.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah Negara Pejanji itu sendiri, atau suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, amaun royalti itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian lebihan bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 13**FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL**

1. Fi bagi perkhidmatan teknikal yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknikal itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji itu yang fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit dan mengikut undang-undang Negara Pejanji itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknikal itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau khidmat rundingan.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidak terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara Pejanji itu sendiri, atau suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara Pejanji itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknikal sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, amaun fi bagi perkhidmatan teknikal yang dibayar, bagi apa-apa jua pun sebab, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian lebihan bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA DARIPADA PEMBERIAN HAKMILIK HARTA

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 Perjanjian ini dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Laba yang diperoleh daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di dalam Negara Pejanji yang satu lagi, atau harta alih yang berkenaan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di dalam Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
3. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian sedemikian hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.
4. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik syer dalam suatu syarikat atau kepentingan yang setanding, seperti kepentingan dalam perkongsian, amanah atau dana pelaburan, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi jika, pada bila-bila masa sepanjang 365 hari sebelum pemberian hakmilik, syer atau kepentingan setanding ini diperoleh sekurang-kurangnya 50 peratus daripada nilainya secara langsung atau tidak langsung daripada harta tak alih, seperti yang ditakrifkan dalam Perkara 6 Perjanjian ini, yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu, melainkan jika syer atau kepentingan setanding itu didagangkan pada bursa saham yang diiktiraf dan pemastautin dan orang yang berkaitan dengan pemastautin itu memiliki agregat 5 peratus atau kurang daripada kelas syer itu atau kepentingan setanding.

Istilah “bursa saham yang diiktiraf” bermaksud:

- (a) mana-mana bursa saham yang ditubuhkan dan dikawal selia di bawah undang-undang mana-mana Negara Pejanji; dan
 - (b) mana-mana bursa saham lain yang dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji.
5. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2, 3 dan 4 Perkara ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu ialah pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Tertakluk pada peruntukan Perkara 13 Perjanjian ini, pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut, yang pendapatan itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi:
 - (a) jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia baginya di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi maksud menjalankan aktivitinya; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan itu yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
 - (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah atau agregatnya melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan yang diperoleh daripada aktivitinya yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas doktor perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16**PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS**

1. Tertakluk pada peruntukan Perkara 17, 19, 20 dan 21 Perjanjian ini, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 Perkara ini, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seorang majikan yang bukannya pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang baginya keuntungan perusahaan boleh dikenakan cukai mengikut Perkara 8 Perjanjian ini.

Perkara 17**FI PENGARAH DAN SARAAN PEGAWAI PENGURUSAN ATASAN**

1. Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang pegawai dalam kedudukan peringkat pengurusan atasan suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
3. Istilah “kedudukan peringkat pengurusan atasan” merujuk kepada kumpulan jawatan terhad yang melibatkan tanggungjawab utama bagi hala tuju umum hal ehwal syarikat, selain daripada aktiviti pengarah. Istilah ini merangkumi seseorang yang bertindak sebagai pengarah dan pengurus peringkat atasan.

Perkara 18

PENGHIBUR DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16 Perjanjian ini, pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur seperti:
 - (a) pengacara, model, penghibur sarkas, pensyarah, penceramah, ahli sukan, ahli muzik, artis atau individu yang menjalankan apa-apa profesion, kerjaya atau pekerjaan yang serupa jenis; atau
 - (b) mana-mana individu yang menggunakan kemahiran intelek, seni, muzikal, persendirian atau fizikal atau wataknya,daripada aktiviti persendiriannya yang dijalankan sedemikian di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16 Perjanjian ini, dikenakan cukai di Negara Pejanji yang aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidak terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji oleh penghibur atau ahli sukan itu jika lawatan ke Negara Pejanji itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya dibiayai oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, atau subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian saraan atau keuntungan itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang penghibur atau ahli sukan itu ialah pemastautin.

Perkara 19

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk pada peruntukan perenggan 2 Perkara 20 Perjanjian ini, pencen dan apa-apa saraan dan anuiti seumpamanya yang lain yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
2. Istilah “anuiti” ertinya suatu jumlah wang yang dinyatakan yang kena dibayar secara berkala pada masa yang dinyatakan semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan di bawah suatu kewajipan untuk membuat pembayaran sebagai pulangan bagi balasan yang memadai dan sepenuhnya dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji, atau suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan, atau badan berkanunnya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu, atau suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan, atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
- (b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan individu itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan, atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara Pejanji itu, atau suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan, atau badan berkanun hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
- (b) Walau bagaimanapun, pencen itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu merupakan pemastautin, dan rakyat, Negara Pejanji yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu dalam Perkara ini, peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, atau suatu subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan, atau badan berkanunnya.

Perkara 21

PELAJAR DAN PELATIH

Seorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan berada sementara di Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang pelajar di sebuah universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan seumpamanya yang lain yang diiktiraf di Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknikal; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara Pejanji atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, agama atau kebajikan atau di bawah suatu program bantuan teknikal yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara Pejanji,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi:

- (i) kesemua remitan dari luar negara bagi maksud nafkah, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya; dan
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award itu.

Pengecualian yang diberikan oleh Perkara ini hendaklah terpakai bagi perantis perniagaan atau teknikal hanya bagi suatu tempoh tidak melebihi satu tahun dari tarikh pertama dia memulakan latihannya di Negara Pejanji itu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, dari mana jua diperoleh, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
2. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidak terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6 Perjanjian ini, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan

perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 Perjanjian ini, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini, butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 23

KELAYAKAN TERHADAP MANFAAT

Walaupun apa pun peruntukan lain Perjanjian ini, manfaat di bawah Perjanjian ini tidak boleh diberikan berkenaan dengan suatu butiran pendapatan jika adalah munasabah untuk membuat kesimpulan, dengan mengambil kira semua fakta dan hal keadaan yang relevan, bahawa mendapatkan manfaat itu ialah satu daripada tujuan utama apa-apa perkiraan atau urusan niaga yang menghasilkan secara langsung atau tidak langsung manfaat itu, melainkan jika dibuktikan bahawa pemberian manfaat itu dalam hal keadaan ini adalah selaras dengan matlamat dan tujuan peruntukan yang relevan dalam Perjanjian ini.

Perkara 24

PENGHAPUSAN PENCUKAIAN DUA KALI

1. Dalam hal Malaysia, pencukaian dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

Tertakluk pada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Rusia yang kena dibayar di bawah undang-undang Rusia dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Rusia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian ialah suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin di Rusia kepada syarikat yang merupakan pemastautin di Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 25 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Rusia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatan yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

2. Dalam hal Rusia, pencukaian dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

Jika seorang pemastautin Rusia memperoleh pendapatan atau memiliki modal yang, mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dikenakan cukai di Malaysia, amaun cukai yang kena dibayar di Malaysia, boleh dikreditkan terhadap cukai yang dilevikan di Rusia. Amaun kredit itu, walau bagaimanapun, tidak boleh melebihi amaun cukai Rusia ke atas pendapatan atau modal itu yang dikira mengikut undang-undang pencukaian dan peraturan-peraturannya.

Perkara 25

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk kepada Negara Pejanji yang satu lagi bagi apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan dengan rakyat Negara Pejanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Pencukaian ke atas suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dikenakan lebih tinggi di Negara Pejanji yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dikenakan ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberikan kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan status sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara Pejanji itu kepada pemastautinnya sendiri.
3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, perenggan 6 Perkara 12, atau perenggan 6 Perkara 13 Perjanjian ini terpakai, faedah, royalti, dan pembayaran lain yang dibayar oleh perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai bagi perusahaan itu, boleh ditolak di bawah keadaan yang sama seolah-olah pembayaran itu telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu dengan syarat peruntukan berkaitan cukai pegangan undang-undang domestik Negara Pejanji itu telah dipatuhi.
4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah tertakluk di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak berkaitan yang padanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang suatu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya insentif cukai yang direka untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara Pejanji itu.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 26

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang menganggap bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara Pejanji itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib mana-mana Negara Pejanji. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwajib hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwajib itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun terdapat apa-apa had masa yang diperuntukkan dalam undang-undang domestik Negara Pejanji.
3. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi penghapusan pencukaaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan berhubung dengan perenggan yang terdahulu Perkara ini.

Perkara 27

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang dijangkakan berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencukaaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat itu tidak disekat oleh Perkara 1 Perjanjian ini.

2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah perenggan 1 Perkara ini hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara Pejanji itu dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1 Perkara ini, atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman. Walau apa pun yang terdahulu, maklumat yang diterima oleh Negara Pejanji boleh digunakan bagi tujuan lain apabila maklumat itu boleh digunakan bagi tujuan lain di bawah undang-undang kedua-dua Negara Pejanji dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang membekalkan maklumat itu memberi kuasa penggunaan sedemikian.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:
 - (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (c) untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pengungkapannya akan bertentangan dengan dasar awam.
4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara Pejanji yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud cukainya sendiri. Obligasi yang terkandung dalam ayat yang terdahulu adalah tertakluk pada pengehadan dalam perenggan 3 Perkara ini tetapi pengehadan itu tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik mengenai maklumat itu.
5. Peruntukan perenggan 3 Perkara ini tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan untuk membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat semata-mata kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, penama atau seseorang yang bertindak atas sifat agensi atau fidusiari atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.

Perkara 28**ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR**

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29**PERMULAAN KUAT KUASA**

1. Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain, secara pertukaran nota melalui saluran diplomatik penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang domestiknya untuk menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa pada tarikh pemberitahuan yang terkemudian dan hendaklah berkuat kuasa:
 - (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutnya yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (b) di Rusia:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang dipegang pada sumber, bagi amaun yang dibayar atau dikreditkan pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutnya yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa dan tahun-tahun berikutnya; dan
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi tahun pencukaian bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutnya yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa dan tahun-tahun berikutnya.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 Perkara ini, peruntukan Perkara 27 Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa tanpa mengambil kira tarikh cukai yang dilevikan atau tahun percukaian yang cukai itu berkaitan.
3. Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Kesatuan Republik Sosialis Soviet bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali berkenaan dengan Cukai atas Pendapatan dengan Protokol, yang ditandatangani di Moscow pada 31 Julai, 1987 hendaklah antara Malaysia dan Rusia ditamatkan dan terhenti berkuat kuasa dari tarikh Perjanjian ini terpakai mengikut peruntukan perenggan 1 Perkara ini.

Perkara 30**PENAMATAN**

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi mana-mana Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini melalui saluran diplomatik, dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

- (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya yang notis itu diberikan;
- (b) di Rusia, berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar yang berikutnya yang notis penamatan itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT di Putrajaya pada 17 Mei 2024, dalam dua salinan, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Rusia dan bahasa Inggeris, kesemua teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

**BAGI PIHAK
KERAJAAN MALAYSIA**

**BAGI PIHAK
KERAJAAN PERSEKUTUAN RUSIA**

PROTOKOL

Pada menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Persekutuan Rusia bagi penghapusan pencukaaian dua kali mengenai cukai atas pendapatan dan pencegahan pelarian dan pengelakan cukai, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju dengan peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi suatu bahagian integral Perjanjian:

1. Adalah difahami bahawa istilah “badan berkanun” ertinya mana-mana badan yang ditubuhkan oleh atau di bawah suatu undang-undang khusus untuk menunaikan apa-apa fungsi kerajaan.

2. Rujukan kepada subperenggan 3(b) Perkara 2 Perjanjian:

Istilah “organisasi” ertinya entiti undang-undang yang dibentuk mengikut perundangan Persekutuan Rusia, syarikat antarabangsa (kemudian daripada ini disebut sebagai “organisasi Rusia”) dan entiti undang-undang asing, syarikat dan entiti korporat lain yang mempunyai kapasiti sivil yang telah ditubuhkan mengikut perundangan negara asing itu, organisasi antarabangsa, dan cawangan dan wakil pejabatnya yang ditubuhkan dalam wilayah Persekutuan Rusia (kemudian daripada ini disebut sebagai “organisasi asing”).

3. Rujukan kepada Perkara 4 Perjanjian:

Ayat kedua perenggan ini bukan untuk mengecualikan pemastautin negara yang mengamalkan prinsip wilayah dalam undang-undang pencukaian mereka.

4. Rujukan kepada Perkara 10 dan 14 Perjanjian:

(a) Dalam hal Persekutuan Rusia, adalah difahami bahawa:

- (i) istilah “dana pelaburan” sebagaimana yang digunakan dalam perenggan 4 Perkara 14 Perjanjian termasuklah dana pelaburan bersama Rusia;
- (ii) istilah “dividen” sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 4 Perkara 10 Perjanjian termasuklah apa-apa pembayaran ke atas unit dana pelaburan bersama Rusia.

(b) Bagi maksud subperenggan (a) perenggan ini, istilah “dana pelaburan bersama Rusia” bermaksud dana pelaburan yang ditubuhkan di bawah Undang-Undang Persekutuan “Mengenai Dana Pelaburan” (Undang-Undang No. 156-FZ pada 29 November, 2001), termasuk sedemikian sebagaimana yang boleh dipinda dari semasa ke semasa tanpa mengubah prinsip amnya.

5. Adalah difahamkan bahawa tiada apa-apa pun dalam Perkara 25 Perjanjian hendaklah ditafsirkan sebagai menyekat Negara Pejanji daripada pemakaian peruntukan undang-undang domestiknya mengenai pengelakan atau pelarian cukai, sama ada diterangkan atau tidak sedemikian.

6. Mana-mana dokumen yang diterima di bawah Perkara 27 Perjanjian atau perakuan pemastautin yang dikeluarkan oleh pihak berkuasa berwajib suatu Negara Pejanji tidak menghendaki pembedaan di sisi undang-undang atau “*apostille*” bagi tujuan permohonannya di Negara Pejanji yang satu lagi, termasuk penggunaannya di mahkamah dan badan pentadbiran.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT di Putrajaya pada 17 Mei 2024, dalam dua salinan, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Rusia dan bahasa Inggeris, kesemua teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

**BAGI PIHAK
KERAJAAN MALAYSIA**

**BAGI PIHAK
KERAJAAN PERSEKUTUAN RUSIA**

Dibuat 19 Mac 2025

[MOF.TAX(S)700-12/5/44 JLD.3/ PN(PU2)80/JLD.113]

DATUK SERI AMIR HAMZAH AZIZAN
Menteri Kewangan II

INCOME TAX ACT 1967

PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION) ORDER 2025

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (the Government of the Russian Federation) Order 2025**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Russian Federation with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Russian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
[Paragraph 2]

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION**

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,

Intending to conclude an Agreement for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Agreement for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

1. This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Agreement, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting State, as the income of a resident of that Contracting State. In no case shall the provisions of this paragraph be construed so as to affect a Contracting State's right to tax the residents of that Contracting State. For the purposes of this paragraph, the term "fiscally transparent" means situations where, under the tax law of a Contracting State, income or part thereof of an entity or arrangement is taxed not at the level of the entity or arrangement but at the level of the persons who have an interest in that entity or arrangement as if that income or part thereof were directly derived by such persons at the time when that income or part thereof is realised whether or not that income or part thereof is distributed by that entity or arrangement to such persons.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income.
3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are:
 - (a) in the case of Malaysia:
 - (i) income tax; and
 - (ii) petroleum income tax(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in the case of the Russian Federation:
 - (i) tax on profits of organisations; and
 - (ii) income tax on individuals(hereinafter referred to as “Russian tax”).
4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed by either of the Contracting States after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or the Russian Federation, as the context requires;
 - (b) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial sea of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial sea, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial sea of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of

any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights or jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;

- (c) the term “Russia” means the Russian Federation when used in geographical sense, means all the territory of the Russian Federation, including internal waters and territorial sea, in which the Russian laws relating to taxation apply, and also its exclusive economic zone and continental shelf, in which the Russian Federation has sovereign rights and jurisdiction in accordance with the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (g) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Russian Federation, the Ministry of Finance of the Russian Federation or its authorised representative.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term that is not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Contracting State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that Contracting State and any political subdivision or local authority or statutory body thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that Contracting State in respect only of income from sources in that Contracting State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him if he has a permanent home available to him; in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Agreement, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Agreement except to the extent and in such manner as maybe agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other Contracting State for more than six months within any twelve-month period in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other Contracting State.
5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity; and
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph,

provided that such activity or, in the case of subparagraph (f) of this paragraph, the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.

6. Paragraph 5 of this Article shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and:

- (a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article; or
- (b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

7. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article but subject to the provisions of paragraph 8 of this Article, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- (a) habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are:
 - (i) in the name of the enterprise; or

(ii) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or

(iii) for the provision of services by that enterprise,

unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

(b) does not habitually conclude contracts nor plays the principal role leading to the conclusion of such contracts, but habitually maintains in the first-mentioned Contracting State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills order on behalf of the enterprise.

8. Paragraph 6 of this Article shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned Contracting State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.
9. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.
10. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to the income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deduction expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that Contracting State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. For the purposes of this Article, the term “profits from the operation of ships or aircraft in international traffic” shall include the profits from a rental on a bareboat basis of ships or aircraft and from the use or rental of containers and related equipment if such activity is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.
3. Paragraph 1 of this Article shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9**ASSOCIATED ENTERPRISES**

1. Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

- 2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that Contracting State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other Contracting State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.
- 3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, a Contracting State shall not change the profits of an enterprise of that Contracting State in the circumstances referred to in that paragraph after 7 years from the end of the taxable year in which the profits that would be subjected to such change would, but for the conditions referred to in that paragraph, have accrued to that enterprise. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of fraud or willful default.

Article 10**DIVIDENDS**

- 1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends for the period of 365 days ending on the date on which entitlement to the dividends is determined;
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, dividends arising in a Contracting State shall be exempt from the tax in this Contracting State provided that they are paid to:
 - (a) in the case of Malaysia:
 - (i) the Governments of the states;
 - (ii) the Bank Negara Malaysia;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies;
 - (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); and
 - (vi) any other institutions as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
 - (b) in the case of the Russian Federation:
 - (i) the Government of the Russian Federation;
 - (ii) the Central Bank of the Russian Federation;
 - (iii) the Pension and Social Insurance Fund of the Russian Federation;
 - (iv) the Russian Direct Investment Fund;
 - (v) State Development Corporation «VEB.RF»;

- (vi) State Corporation for Assistance to Development, Production and Export of Advanced Technology Industrial Product “Rostec”;
 - (vii) JSC “ROSNANO”;
 - (viii) State Atomic Energy Corporation “Rosatom”;
 - (ix) State Space Corporation “Roscosmos”; and
 - (x) any other institutions as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of the Contracting State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other Contracting State.
4. For the purposes of paragraph 3 of this Article, the term “Government”:
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the Governments of the states;
 - (ii) the Bank Negara Malaysia;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) the statutory bodies;
 - (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); and
 - (vi) any other institutions as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
 - (b) in the case of the Russian Federation means the Government of the Russian Federation and shall include:
 - (i) the Government of the Russian Federation;
 - (ii) the Central Bank of the Russian Federation;
 - (iii) the Pension and Social Insurance Fund of the Russian Federation;
 - (iv) the Russian Direct Investment Fund;
 - (v) State Development Corporation «VEB.RF»;
 - (vi) State Corporation for Assistance to Development, Production and Export of Advanced Technology Industrial Product “Rostec”;
 - (vii) JSC “ROSNANO”;
 - (viii) State Atomic Energy Corporation “Rosatom”;

- (ix) State Space Corporation “Roscosmos”; and
 - (x) any other institutions as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities, income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payments shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
 6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.
 7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, or its political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof, or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or a fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
 8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for or derived from—
 - (a) the use of, or the right to use,
 - (i) any copyrights, software, patent, designs or models, plans, secret processes or formulae, trademarks or other like property or rights;
 - (ii) tapes for radio or television broadcasting, motion pictures films, films, or video tapes or other means of reproduction;
 - (iii) know-how or information concerning technical, industrial, commercial or scientific knowledge, experience or skill;
 - (iv) industrial, commercial or scientific equipment (including ships, aircraft and containers except payments covered by Article 8 of this Agreement);
 - (v) visual images or sounds, or both, in connection with television broadcasting, transmitted by—
 - (A) satellite; or
 - (B) cable, fibre optic or similar technology;
 - (vi) some or all part of the radiofrequency spectrum specified in a relevant licence;
 - (b) the reception of, or the right to receive, visual images or sounds, or both, transmitted to the public by—
 - (A) satellite; or
 - (B) cable, fibre optic or similar technology;
 - (c) a total or partial forbearance in respect of—
 - (i) the use of, or the granting of the right to use any such property or right as is mentioned in subparagraph (a)(i) or (ii) of this paragraph or any such knowledge, experience or skill as is mentioned in subparagraph (a)(iii) of this paragraph;

- (ii) the reception of, or the granting of the right to receive, any such visual images or sounds as mentioned in subparagraph (b) of this paragraph;
 - (iii) the use of, or the granting of the right to use, any such visual images or sound as are mentioned in subparagraph (a)(v) of this paragraph; or
 - (iv) the use of, or the granting of the right to use, some or such part of the spectrum specified in a spectrum licence as is mentioned in subparagraph (a)(vi) of this paragraph.
- 4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.
- 5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof, or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
- 6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEEs FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or such services. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.
5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof, or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner of fees for technical services or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid, for whatever reason, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

GAINS FROM ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Agreement and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. Gains derived from the alienation of movable property forming part of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment or of such fixed base, may be taxed in that other Contracting State.
3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to such operation shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company or comparable interests, such as interests in a partnership, trust or investment fund, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived at least 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6 of this Agreement, situated in that other Contracting State, unless such shares or comparable interests are traded on a recognised stock exchange and the resident and persons related to that resident own in the aggregate 5 per cent or less of the class of such shares or comparable interests.

The term “recognised stock exchange” means:

- (a) any stock exchange established and regulated as such under the laws of either Contracting State; and
 - (b) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13 of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

- (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
- 2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20 and 21 of this Agreement, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other Contracting State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of the enterprise are taxable according to Article 8 of this Agreement.

Article 17**DIRECTORS' FEES AND REMUNERATION OF TOP-LEVEL MANAGERIAL OFFICIALS**

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial position of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
3. The term "top-level managerial position" refers to a limited group of positions that involved primary responsibility for the general direction of the affairs of the company, apart from the activities of the directors. The term covers a person acting as both a director and a top-level manager.

Article 18**ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16 of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer such as:
 - (a) a compere, model, circus performer, lecturer, speaker, sportsperson, musician, an artiste or individual exercising any profession, vocation or employment of a similar nature; or
 - (b) any individual who uses his intellectual, artistic, musical, personal or physical skill or character,from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that person's capacity as such accrues not to the entertainer or the sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16 of this Agreement, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State by entertainers or sportsperson if the visit to that Contracting State is wholly or mainly supported by funds financed by the other Contracting State, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof. In such a case the remuneration or profits shall be taxable only in the Contracting State in which the entertainer or sportsperson is a resident.

Article 19

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20 of this Agreement, pensions and other similar remunerations and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that Contracting State.
2. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof shall be taxable only in that Contracting State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other Contracting State and the individual is a resident of that other Contracting State who:
 - (i) is a national of that other Contracting State; or
 - (ii) did not become a resident of that other Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that Contracting State, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body shall be taxable only in that Contracting State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other Contracting State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 of this Agreement shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State, or a political subdivision, or a local authority, or a statutory body thereof.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other Contracting State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other Contracting State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either Contracting State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance program entered into by the Government of either Contracting State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training; and
- (ii) the amount of such grant, allowance or award.

The exemption provided by this Article shall apply to a business or technical apprentice only for a period not exceeding one year from the date on which he first begins his training in that Contracting State.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Agreement, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal

services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15 of this Agreement, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other Contracting State.

Article 23

ENTITLEMENT TO BENEFITS

Notwithstanding the other provisions of this Agreement, a benefit under this Agreement shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Agreement.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Malaysia, double taxation is eliminated as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Russian tax payable under the laws of Russia and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Russia shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Russia to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 25 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Russian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. In the case of Russia, double taxation is eliminated as follows:

Where a resident of Russia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia, the amount of tax payable in Malaysia, may be credited against the tax levied in Russia. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the tax of Russia on that income or capital computed in accordance with its taxation laws and regulations.

Article 25**NON-DISCRIMINATION**

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, paragraph 6 of Article 12, or paragraph 6 of Article 13 of this Agreement apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State provided that the provisions of the domestic laws of that Contracting State have been complied with in respect of withholding tax.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned Contracting State are or may be subjected.
5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent a Contracting State from limiting to its nationals tax incentives designed to promote economic development in that Contracting State.
6. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits provided for in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the preceding paragraphs of this Article.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1 of this Agreement.
2. Any information received under paragraph 1 of this Article by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting

State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1 of this Article, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both Contracting States and the competent authority of the Contracting State supplying the information authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other Contracting State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other, by exchange of notes through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of the notification and shall thereupon have effect:
 - (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
 - (b) in Russia:
 - (i) in respect of tax withheld at source, for amounts paid or credited on or after the first day of January in the calendar year next following that in which this Agreement enters into force and subsequent years; and
 - (ii) in respect of other taxes on income, for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which this Agreement enters into force and subsequent years.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, the provisions of Article 27 of this Agreement shall have effect from the date of entry into force of this Agreement without regard to the date on which the taxes are levied or the taxable year to which the taxes relate.
3. The Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income with Protocol, signed in Moscow on 31 July, 1987 shall between Malaysia and Russia terminate and cease to have effect from the date upon which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article.

Article 30**TERMINATION**

1. This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:
 - (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
 - (b) in Russia, in respect of income derived on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Putrajaya on 17 of May 2024, in duplicate, each in the Malay, the Russian and the English languages, all texts being equally authentic. In the event of there being a divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall be operative.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE RUSSIAN FEDERATION**

PROTOCOL

At the moment of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Russian Federation for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and the prevention of tax evasion and avoidance, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement:

1. It is understood that the term “statutory body” means any body established by or under a specific law to discharge any governmental functions.

2. With reference to subparagraph 3(b) of Article 2 of the Agreement:

The term “organisations” means legal entities formed in accordance with the legislation of the Russian Federation, international companies (hereafter referred to as “Russian organisations”) and foreign legal entities, companies and other corporate entities possessing civil capacity which have been established in accordance with the legislation of foreign state, international organisations, and branches and representative offices thereof established in the territory of the Russian Federation (hereafter referred to as “foreign organisations”).

3. With reference to Article 4 of the Agreement:

The second sentence of this paragraph is not to exclude residents of countries adopting a territorial principle in their taxation law.

4. With reference to Articles 10 and 14 of the Agreement:

(a) In case of the Russian Federation, it is understood that:

(i) the term “investment fund” as used in paragraph 4 of Article 14 of the Agreement includes mutual investment funds of Russia;

(ii) the term “dividends” as defined in paragraph 4 of Article 10 of the Agreement includes any payments on units of mutual investment funds of Russia.

(b) For the purposes of subparagraph (a) of this paragraph, the term “mutual investment funds of Russia” means investment funds which are established under the Federal Law “On Investments Funds” (Law No. 156-FZ on 29 November, 2001), including such as may be amended from time to time without changing the general principle thereof.

5. It is understood that nothing in Article 25 of the Agreement shall be construed as restricting a Contracting State from the application of its domestic law provisions concerning tax avoidance or evasion, whether or not described as such.
6. Any document received under Article 27 of the Agreement or a certificate of residence issued by the competent authority of a Contracting State shall not require legalisation or apostille for the purposes of its application in the other Contracting State, including its use in the courts and administrative bodies.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE at Putrajaya on 17 May of 2024, in duplicate, each in the Malay, the Russian and the English languages, all texts being equally authentic. In the event of there being a divergence in the interpretation and the application of this Protocol, the English text shall be operative.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE RUSSIAN FEDERATION**

Made 19 March 2025

[MOF.TAX(S)700-12/5/44 JLD.3/ PN(PU2)80/JLD.113]

DATUK SERI AMIR HAMZAH AZIZAN
Minister of Finance II